

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA JAVNO UPRAVO

Tržaška cesta 21, 1000 Ljubljana

T: 01 478 83 30
E: gp.mju@gov.si
www.mju.gov.si

Številka: 007-628/2019/26
Ljubljana, 26. 11. 2019
EVA 2019-3130-0035
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Uredba o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
Na podlagi prvega odstavka 21. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na seji dne sprejela naslednji SKLEP: Vlada Republike Slovenije je izdala Uredbo o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino in jo objavi v Uradnem listu Republike Slovenije. Stojan Tramte GENERALNI SEKRETAR PREJMEJO: – ministrstva – vladne službe
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
/
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:
Rudi Medved, minister Mojca Ramšak Pešec, državna sekretarka Peter Pogačar, generalni direktor Direktorata za javni sektor Štefka Korade Purg, vodja Sektorja za organizacijo javnega sektorja in za uslužbenški sistem, Direktorat za javni sektor
3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:
Zunanji strokovnjaki niso sodelovali.
4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:
/
5. Kratek povzetek gradiva:
Uredba o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino (Uradni list RS, št. 38/94, 63/94, 24/96, 96/00, 35/02, 86/02, 66/04, 73/04, 16/07, 30/09 in 51/12, v nadaljevanju: uredba) je bila izdana v letu

1994 ter kasneje večkrat spremenjena in dopolnjena, nazadnje v letu 2012 zaradi sprejema Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odl. US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOSn-I, 63/13 – ZJAKRS-A, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13 – ZDavNepr, 107/13 – odl. US, 85/14, 95/14, 24/15 – odl. US, 90/15, 102/15, 63/16 – ZDoh-2R, 77/17 – ZMVN-1 in 33/19 – ZMVN-1A).

Na podlagi predloga Uredbe o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino se bodo zneski dnevnic za službena potovanja v tujino, ki so določeni za posamezne države in tudi nekatera mesta, dvignili na raven pred uveljavitvijo Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino (Uradni list RS, št. 51/12). S to novelo uredbe je Vlada Republike Slovenije z namenom zmanjšanja izdatkov proračunov znižala zneske dnevnic po posameznih državah in nekaterih mestih.

Dvig zneskov dnevnic na raven pred uveljavitvijo novele uredbe iz leta 2012 bo postopen, prvi dvig bo veljal od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2020 (prehodna določba v predlogu uredbe), od 1. 1. 2021 dalje pa se bo uporabljala priloga k predlogu uredbe, v kateri so določeni zneski dnevnic, ki bodo izenačeni s tistimi pred uveljavitvijo novele uredbe iz leta 2012.

Tudi nova uredba bo veljala za celoten javni sektor kot ga opredeljuje Zakon o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. 63/07 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08, 69/08 – ZTFI-A, 69/08 – ZZavar-E in 40/12 – ZUJF) in Zakon o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 108/09 – uradno prečiščeno besedilo, 13/10, 59/10, 85/10, 107/10, 35/11 – ORZSPJS49a, 27/12 – odl. US, 40/12 – ZUJF, 46/13, 25/14 – ZFU, 50/14, 95/14 – ZUPPJS15, 82/15, 23/17 – ZDOdv, 67/17 in 84/18).

Ponovno se določa dnevnic za službeno potovanje v tujino, če to traja nad 6 do 8 ur (25 % dnevnice).

Podatki Ministrstva za finance glede višine sredstev, izplačanih za dnevnice za službena potovanja v tujino od leta 2011 do leta 2018 (gre za podatke o masi sredstev za izplačilo dnevnic za službena potovanja v tujino, ki se nanašajo zgolj na neposredne uporabnike državnega proračuna), so naslednji:

2011	3.203.896
2012	2.237.156
2013	1.965.508
2014	1.743.493
2015	1.882.130
2016	2.237.074
2017	2.304.520
2018	2.389.583

Določbe o povrnitvi stroškov za plačilo zdravstvenih storitev se spreminjajo v skladu s predlogom Ministrstva za zdravje, in sicer tako, da se zaposlenemu lahko povrne plačilo premije za individualno zdravstveno zavarovanje z medicinsko asistenco v tujini v obsegu kritja v višini osnovne zavarovalne vsote, razen v primerih, ko je zaradi pridobitve poslovnega vizuma potrebna določena vrednost minimalnega zavarovalnega kritja, vendar le, če se o tem predhodno dogovori z delodajalcem. Prav tako se določa, da se za zaposlene, ki pogosto potujejo v tujino, sklene skupinsko (kolektivno) zdravstveno zavarovanje z medicinsko asistenco v tujini.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom	NE

	Evropske unije	
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

Finančnih posledic, ki bodo nastale na podlagi predloga uredbe, ni mogoče natančno oceniti oziroma določiti, saj ni znano, koliko bo vseh službenih potovanj v tujino v posameznem letu po posameznih subjektih javnega sektorja iz 1. člena predloga uredbe (državni organi, samoupravne lokalne skupnosti, javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi ter druge osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti). Lahko pa se finančne posledice okvirno ocenijo za neposredne uporabnike državnega proračuna na podlagi podatkov iz preteklih let, ki so razvidni iz zgornje razpredelnice pod 5. točko (t.j. kratek povzetek gradiva).

Izhajajoč iz podatkov o stroških za leto 2018, ki znašajo 2,4 milijone evrov, bi ob enakem nivoju službenih poti lahko ocenili finančne posledice predlaganega povišanja dnevnic v letu 2020 v višini 0,25 milijone evrov in v letu 2021 v višini 0,6 milijone evrov. Pri tem je ob enakih predpostavkah dejanska ocena uredbe nekoliko višja, saj predstavljena projekcija izhaja le iz podatkov, ki se nanašajo na neposredne uporabnike državnega proračuna, kljub temu, da je verjetno največ zaposlenih, napotenih na službene poti v tujino, ravno iz teh organov, vendar pa ti predstavljajo zgolj četrtno zaposlenih, za katere bo veljala ta uredba.

Na podlagi navedenega bodo uporabniki proračunov morali sredstva za povečane izdatke zagotoviti v okviru lastnih finančnih načrtov.

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (–) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
OBRAZLOŽITEV:				
I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):				
– prihodkov državnega proračuna in občinskih proračunov, – odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov,				

- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (drugi viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov.

II. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navedejo se proračunski uporabnik, ki financira projekt oziroma ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral novi projekt oziroma ukrep,
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral novi projekt oziroma ukrep, je treba izpolniti tudi točko II.b, saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oziroma veljavni projekti in ukrepi.

II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja, in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna.

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR:

(Samo če izberete NE pod točko 6.a.)

Kratka obrazložitev

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

NE

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: DA
- Združenju občin Slovenije ZOS: DA
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: DA

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,
- večinoma,

– delno, – niso bili upoštevani. Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani. Združenja občin se glede predloga uredbe v določenem roku niso opredelila.	
9. Predstavitev sodelovanja javnosti:	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:	DA
(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)	
(Če je odgovor DA, navedite: Datum objave: V razpravo so bili vključeni: – nevladne organizacije, – predstavniki zainteresirane javnosti, – predstavniki strokovne javnosti. – . Mnenja, predlogi in pripombe z navedbo predlagateljev (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte): Upoštevani so bili: – v celoti, – večinoma, – delno, – niso bili upoštevani. Bistvena mnenja, predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani, ter razlogi za neupoštevanje: Poročilo je bilo dano Javnost je bila vključena v pripravo gradiva v skladu z Zakonom o ..., kar je navedeno v predlogu predpisa.)	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:	NE
Rudi Medved minister	

Priloga:

- Predlog Uredbe o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino

PREDLOG

Na podlagi četrtega odstavka 171. člena Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odl. US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOsn-I, 63/13 – ZJAKRS-A, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13 – ZDavNepr, 107/13 – odl. US, 85/14, 95/14, 24/15 – odl. US, 90/15, 102/15, 63/16 – ZDoh-2R, 77/17 – ZMVN-1 in 33/19 – ZMVN-1A) Vlada Republike Slovenije izdaja

UREDBO

o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino

1. člen

(1) Ta uredba ureja povračilo stroškov za službena potovanja v tujino za javne uslužbenke in funkcionarje v državnih organih, samoupravnih lokalnih skupnostih, javnih agencijah, javnih skladih, javnih zavodih, javnih gospodarskih zavodih ter drugih osebah javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti (v nadaljnjem besedilu: zaposleni).

(2) Če je zaposleni napoten na službeno potovanje v okviru sodelovanja v programu evropske ali druge mednarodne organizacije, ki financira takšno sodelovanje, se upravičenost in višina povračil ugotavljata tako, kot je določeno s pravili te organizacije.

2. člen

(1) Zaposleni je upravičen do povračila stroškov za službeno potovanje v tujino, če potuje na podlagi naloga za službeno potovanje.

(2) Pri načrtovanju službenega potovanja v tujino in pri povračilu stroškov je treba upoštevati načelo dobrega gospodarjenja z javnimi sredstvi.

3. člen

Povračilo stroškov za službeno potovanje v tujino zajema:

- dnevnic kot povračilo stroškov prehrane,
- povračilo stroškov za prenočišče,
- povračilo stroškov prevoza,
- povračilo parkirnine, cestnine, predornine in stroškov za vinjeto,
- povračilo drugih stroškov, povezanih z opravljanjem službenih nalog na službenem potovanju na podlagi dokazil o stroških.

4. člen

(1) Zneski dnevnic za službena potovanja v posamezne države oziroma mesta so določeni v Prilogi, ki je sestavni del te uredbe. Če je znesek dnevnice določen za konkretno mesto iz Priloge te uredbe, se ne glede na znesek dnevnice, ki je določen za državo, v kateri se to mesto nahaja, upošteva znesek dnevnice, določen za to mesto. Obračunski enoti za določitev zneskov dnevnic za posamezne države oziroma mesta iz Priloge te uredbe sta ameriški dolar in euro.

(2) Stroški za službena potovanja se povrnejo v valuti obračuna naloga za službeno potovanje ali v domači valuti, preračunano po referenčnih tečajih Evropske centralne banke (v nadaljnjem besedilu: ECB), ki jih objavlja Banka Slovenije, veljavnih na zadnji dan potovanja.

(3) Valuta obračuna je valuta države oziroma ene od držav, v katero oziroma v katere je posamezno službeno potovanje opravljeno, če gre za države, katerih valute so na dnevni tečajni listi za komitente Banke Slovenije oziroma valuta iz prvega odstavka tega člena. Za preračun stroškov iz valut držav, ki niso na dnevni tečajni listi za komitente Banke Slovenije, se uporabi tečaj s tečajnice referenčnih tečajev ECB oziroma tečajnice Banke Slovenije za valute, za katere ECB ne objavlja dnevnih referenčnih tečajev. Če zaposleni za potrebe obračuna stroškov predloži dokazilo o zamenjavi v valute iz prejšnjega stavka, na podlagi katerega je mogoče ugotoviti menjalno razmerje (menjalni listek), se izkazani tečaj zamenjave upošteva pri obračunu.

(4) Vsi stroški posameznega službenega potovanja se preračunajo v valuto obračuna po referenčnem tečaju, in sicer dnevnice po referenčnem tečaju na zadnji dan potovanja, preostali stroški, nastali v tujini, pa po referenčnem tečaju na dan nastanka stroška oziroma na dan izstavitve listine, ki izkazuje nastali strošek.

(5) Valuta obračuna za posamezno službeno potovanje v tujino je lahko samo ena, v tej valuti se izplača tudi akontacija.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se stroški, izkazani oziroma nastali v Republiki Sloveniji, in kilometrina iz 15. člena te uredbe obračunajo in izplačajo v eurih.

(7) Izplačila povračil stroškov oziroma akontacij za službena potovanja, kjer je valuta izplačila euro, se praviloma opravijo z nakazilom na osebni račun zaposlenega.

5. člen

(1) Dnevnice, ki veljajo za državo, v katero se službeno potuje, se obračunajo za celoten čas trajanja službenega potovanja, ki se izračuna v urah od datuma in ure začetka potovanja do datuma in ure, ko se službeno potovanje zaključi. Na tej podlagi se najprej ugotovi število celih

dnevnice za vsakih 24 ur potovanja, za preostanek ur pa se dnevnic ugotovi v skladu s 6. členom te uredbe.

(2) Če se službeno potuje v več držav, se dnevnice obračunajo po določbah 4., 6. in 7. člena te uredbe, pri čemer število obračunanih dnevnic ne sme presegati števila dnevnic glede na skupno trajanje službenega potovanja.

6. člen

(1) Za službeno potovanje v tujino, ki traja nad 14 do 24 ur, se obračuna cela dnevnic.

(2) Za službeno potovanje v tujino, ki traja nad 8 ur do 14 ur, se obračuna 75 % dnevnice.

(3) Za službeno potovanje v tujino, ki traja nad 6 do 8 ur, se obračuna 25 % dnevnice.

7. člen

(1) Če je na službenem potovanju v tujino zagotovljena brezplačna prehrana, ki jo zagotovi organizator ali gostitelj, se zaposlenemu za pokritje morebitnih drugih stroškov obračuna 20 % pripadajoče dnevnice iz 6. člena te uredbe. Šteje se, da za odsotnost nad 14 do 24 ur pripadajo trije obroki prehrane, za odsotnost nad 8 do 14 ur dva obroka in za odsotnost nad 6 do 8 ur en obrok.

(2) Pri odsotnosti nad 14 do 24 ur se za zagotovljen brezplačni zajtrk odšteje 10 %, za brezplačno kosilo oziroma večerjo pa po 35 % dnevnice iz prvega odstavka 6. člena te uredbe.

(3) Pri odsotnosti nad 8 do 14 ur se za zagotovljen brezplačni zajtrk odšteje 15 %, za brezplačno kosilo oziroma večerjo pa po 40 % od pripadajoče dnevnice iz drugega odstavka 6. člena te uredbe.

8. člen

Stroški za prenočišče na službenem potovanju v tujino se povrnejo v višini plačanega hotelskega računa, upoštevaje načelo dobrega gospodarjenja z javnimi sredstvi.

9. člen

Stroški za dnevni počitek članov letalske posadke na službenem potovanju v tujino se obračunajo v višini plačanega hotelskega računa, če se posadka mudi na letališču več kot štiri ure med dvema poletoma v 24 urah.

10. člen

Ne glede na določbo 8. člena te uredbe se stroški prenočitve povrnejo v višini plačanega hotelskega računa, če:

- nastanitvene pogoje določi gostitelj oziroma organizator,
- gre za člane iste uradne delegacije.

11. člen

(1) Stroški za prevoz na službenem potovanju v tujino se obračunavajo v višini stroškov za prevoz s prevoznim sredstvom, določenim v potnem nalogu, na podlagi vozovnice ali računa.

(2) Državni organ, samoupravna lokalna skupnost, javna agencija, javni sklad, javni zavod, javni gospodarski zavod in druga oseba javnega prava, ki je posredni uporabnik državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti, morajo z letalskimi družbami, ki nudijo program skupnega zbiranja točk (milij, kilometrov) za pravne osebe, skleniti dogovor o vodenju evidence točk (milij, kilometrov) na ime državnega organa, samoupravne lokalne skupnosti, javne agencije, javnega sklada, javnega zavoda, javnega gospodarskega zavoda ali druge osebe javnega prava ter o načinu njihove porabe.

(3) Zaposleni ne sme za zasebne namene izkoristiti ugodnosti, ki jih pridobi v okviru službenih potovanj v tujino.

12. člen

(1) Stroški službenega potovanja z letalom se povrnejo za letalski prevoz:

- predsedniku republike, predsedniku vlade in predsedniku državnega zbora prvi oziroma poslovni razred,
- drugim funkcionarjem poslovni razred,
- ravnateljem, direktorjem in tajnikom (v nadaljnjem besedilu: direktor) ter vršilcem dolžnosti direktorjev, namestnikom in pomočnikom direktorjev, kot jih določa predpis, ki ureja plače direktorjev v javnem sektorju, se povrnejo stroški službenega potovanja z letalom za poslovni razred, če potovanje traja štiri ure ali več, sicer pa ekonomski razred,
- drugim javnim uslužbencem ekonomski razred.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko v isti uradni delegaciji predsednik republike, predsednik vlade, predsednik državnega zbora oziroma drug funkcionar določi osebe, ki bodo z njim potovale v prvem oziroma poslovnem razredu.

(3) V primerih, ko ta uredba določa pravico do povrnitve stroškov službenega potovanja z letalom za ekonomski razred, se zaposlenim izjemoma lahko povrnejo stroški letalskega prevoza v višjem razredu od ekonomskega, kadar gre za nujno potovanje, ki ga ni bilo mogoče

vnaprej natančno načrtovati in zato potovanje v ekonomskem razredu iz objektivnih razlogov ni možno.

(4) Stroški letalskega prevoza se povrnejo v višini cene letalskega prevoza redne linije letalskega prevoznika. Stroški v primeru najema posebnega letala (izredna linija) se povrnejo zgolj pod pogojem, da vozni red letalskih prevozov redne linije ne omogoča pravočasnega prihoda v kraj opravljanja službene obveznosti oziroma je najem posebnega letala nujen glede na vnaprej opredeljene obveznosti ali če so stroški takšnega najema nižji od stroškov letalskega prevoza redne linije.

(5) Veleposlanikom se ob nastopu in prenehanju opravljanja nalog na diplomatskem delovnem mestu v zunanji službi povrnejo stroški letalskega prevoza v poslovnem razredu, če traja potovanje več kot tri ure, sicer pa ekonomski razred.

(6) Če se službeno potuje z vlakom ali ladjo, se povrnejo stroški železniškega oziroma ladijskega prevoza v prvem razredu po potrebi s spalnikom oziroma kabino, kadar potovanje traja več kot 12 ur.

13. člen

Na podlagi predloženih dokazil o stroških se obračunajo tudi drugi prevozni in preostali stroški, ki nastanejo na službenem potovanju v tujino, zlasti:

- stroški prevoza s sredstvi javnega prevoza ali avtotaksijem v kraju službenega potovanja,
- stroški za prevoz in prenos stvari oziroma prtljage,
- stroški za najem osebne vozila, če je to ekonomsko ugodneje,
- takse (letališke takse, peronske karte in podobno).

14. člen

(1) Zaposlenemu se na podlagi predloženega računa povrnejo stroški za plačilo zdravstvenih storitev v višini razlike:

- med dejanskimi stroški in stroški, ki se obračunajo pristojnemu nosilcu obveznega zdravstvenega zavarovanja v Republiki Sloveniji, če gre za koriščenje potrebnih zdravstvenih storitev v državah članicah Evropske unije in Evropskega gospodarskega prostora;
- med dejanskimi stroški in stroški, ki se obračunajo pristojnemu nosilcu obveznega zdravstvenega zavarovanja v Republiki Sloveniji, če gre za koriščenje nujnih zdravstvenih storitev v državah, s katerimi ima Republika Slovenija sklenjeno meddržavno pogodbo;
- med dejanskimi stroški in priznanimi stroški, ki jih največ do višine (ustreznega deleža) povprečne cene takšnih zdravstvenih storitev v Sloveniji obračuna pristojni nosilec obveznega zdravstvenega zavarovanja v Republiki Sloveniji, kadar gre za koriščenje zdravstvenih storitev v državah, ki niso zajete v prejšnjih dveh alinejah.

(2) Zaposlenemu se lahko po predhodnem dogovoru z osebo, ki izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca, povrne plačilo premije za individualno zdravstveno zavarovanje z medicinsko asistenco v tujini v obsegu kritja v višini osnovne zavarovalne vsote, razen v primerih, ko je

zaradi pridobitve poslovnega vizuma potrebna določena vrednost minimalnega zavarovalnega kritja. Če je zaposleni vključen v skupinsko (kolektivno) zdravstveno zavarovanje z medicinsko asistenco v tujini, se stroški premije za individualno zdravstveno zavarovanje z medicinsko asistenco v tujini ne povrnejo. Pri tem se smiselno upošteva zavarovanje za tisto območje, kamor spada država potovanja.

(3) Če zaposleni pogosto potujejo, se zanje sklene skupinsko (kolektivno) zdravstveno zavarovanje z medicinsko asistenco v tujini.

15. člen

Če je v nalogu za službeno potovanje določeno, da se uporabi za službeno potovanje v tujino lastno motorno vozilo, se povrnejo stroški v višini 18 % cene litra neosvinčenega motornega bencina 95 oktanov za prevoženi kilometer.

16. člen

Zaposlenemu se ne povrnejo tisti stroški službenega potovanja v tujino, ki jih je poravnal gostitelj oziroma organizator.

17. člen

Po predhodni odobritvi osebe, ki izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca, se zaposlenim na podlagi predloženih računov obračunajo tudi stroški za reprezentanco, ki so nastali v zvezi z opravljanjem službenih nalog na službenem potovanju.

18. člen

(1) Za službeno potovanje v tujino se lahko izplača zaposlenemu akontacija v višini predvidenih stroškov, ki morajo biti v nalogu za službeno potovanje natančno razčlenjeni.

(2) Akontacija iz prejšnjega odstavka se zaposlenemu izplača v skladu s predpisom, ki ureja izvrševanje proračuna.

19. člen

(1) Nalog za službeno potovanje podpisuje oseba, ki izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca, oziroma druga pooblaščenca oseba.

(2) Nalog za službeno potovanje se izda v pisni obliki.

(3) Izjemoma se lahko v nujnih primerih odredi službeno potovanje tudi ustno, telefonično ali v elektronski obliki. V takem primeru se pisni nalog izda najpozneje v dveh dneh, ko je zaposleni odšel na službeno potovanje.

20. člen

(1) Obračun stroškov, nastalih na službenem potovanju v tujino, se predloži pristojnemu zaposlenemu naslednji dan po končanem službenem potovanju, najpozneje pa v sedmih dneh po končanem potovanju. Pristojni zaposleni mora celotno dokumentacijo in morebitni ostanek sredstev predložiti finančni službi v sedmih dneh po prejemu obračunov.

(2) Obračun se opravi na podlagi dokazil o stroških, iz katerih je mogoče ugotoviti namen in višino stroškov. Dokazila o stroških je treba priložiti nalogu za službeno potovanje, na katerem so obračunani stroški za službeno potovanje v tujino.

(3) V rokih iz prvega odstavka tega člena je treba pripraviti in oddati tudi poročilo o opravljenem službenem potovanju.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

21. člen

(1) Ne glede na Prilogo te uredbe se do 31. decembra 2020 za službena potovanja v tujino za posamezne države oziroma mesta uporabljajo naslednji zneski dnevnic:

DRŽAVA/MESTO	ZNESEK DNEVNICE v ameriških dolarjih (\$) ali eurih (€)
Albanija	36 €
Andora	36 €
Armenija	36 €
Avstralija	53 \$
Avstrija	49 €
Azerbajdžan	36 €
Belgija	55 €
Belorusija	36 €

Bolgarija	36 €
Bosna in Hercegovina	36 €
Ciper	36 €
Češka	36 €
Črna gora	36 €
Danska	49 €
Estonija	36 €
Finska	49 €
Francija	49 €
Grčija	36 €
Gruzija	36 €
Hrvaška	36 €
Irska	49 €
Islandija	49 €
Italija	49 €
Japonska	88 \$
Kanada	53 \$
Kitajska	40 \$
Kosovo	36 €
Latvija	36 €
Lihtenštajn	49 €
Litva	36 €
Luksemburg	49 €
Madžarska	36 €
Malta	36 €
Moldavija	36 €
Monako	49 €
Nemčija	49 €
Nizozemska	49 €
Norveška	49 €
Nova Zelandija	53 \$
Poljska	36 €
Portugalska	49 €
Romunija	36 €
Rusija	36 €
San Marino	36 €
Severna Makedonija	36 €
Slovaška	36 €
Srbija	36 €
Španija	49 €
Švedska	49 €
Švica	49 €
Turčija	36 €
Ukrajina	36 €
Vatikan	49 €
Združene države Amerike	53 \$
Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske	49 €
Druge države	44 \$
Hongkong	62 \$
Moskva	71 €
Peking	81 \$
Sankt Petersburg	71 €
Šanghaj	81 \$

(2) Od 1. januarja 2021 dalje se za službena potovanja v tujino uporabljajo zneski dnevnic za posamezne države oziroma mesta, ki so določeni v Prilogi te uredbe.

22. člen

Stroški, ki so nastali na službenem potovanju v tujino pred uveljavitvijo te uredbe, se obračunajo in povrnejo v skladu z Uredbo o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino (Uradni list RS, št. 38/94, 63/94, 24/96, 96/00, 35/02, 86/02, 66/04, 73/04, 16/07, 30/09 in 51/12).

23. člen

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati Uredba o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino (Uradni list RS, št. 38/94, 63/94, 24/96, 96/00, 35/02, 86/02, 66/04, 73/04, 16/07, 30/09 in 51/12), ki pa se uporablja v primerih iz 22. člena te uredbe.

24. člen

Ta uredba začne veljati 1. januarja 2020.

Priloga: Seznam zneskov dnevnic za posamezne države oziroma mesta

Št. 007-628/2019/26
Ljubljana, dne
EVA 2019-3130-0035

Vlada Republike Slovenije
Marjan Šarec
predsednik

PRILOGA

DRŽAVA/MESTO	ZNESEK DNEVNICE v ameriških dolarjih (\$) ali eurih (€)
Albanija	40 €
Andora	40 €
Armenija	40 €
Avstralija	60 \$
Avstrija	55 €
Azerbajdžan	40 €
Belgija	63 €
Belorusija	40 €
Bolgarija	40 €
Bosna in Hercegovina	40 €
Ciper	40 €
Češka	40 €
Črna gora	40 €
Danska	55 €

Estonija	40 €
Finska	55 €
Francija	55 €
Grčija	40 €
Gruzija	40 €
Hrvaška	40 €
Irska	55 €
Islandija	55 €
Italija	55 €
Japonska	100 \$
Kanada	60 \$
Kitajska	44 \$
Kosovo	40 €
Latvija	40 €
Lihtenštajn	55 €
Litva	40 €
Luksemburg	55 €
Madžarska	40 €
Malta	40 €
Moldavija	40 €
Monako	55 €
Nemčija	55 €
Nizozemska	55 €
Norveška	55 €
Nova Zelandija	60 \$
Poljska	40 €
Portugalska	55 €
Romunija	40 €
Rusija	40 €
San Marino	40 €
Severna Makedonija	40 €
Slovaška	40 €
Srbija	40 €
Španija	55 €
Švedska	55 €
Švica	55 €
Turčija	40 €
Ukrajina	40 €
Vatikan	55 €
Združene države Amerike	60 \$
Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske	55 €
Druge države	50 \$
Hongkong	70 \$
Moskva	80 €
Peking	90 \$
Sankt Petersburg	80 €
Šanghaj	90 \$

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga (besedilo, vsebina zakonske določbe, ki je podlaga za izdajo uredbe):

Četrty odstavek 171. člena Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12, 96/12 – ZPIZ-2, 104/12 – ZIPRS1314, 105/12, 25/13 – odl. US, 46/13 – ZIPRS1314-A, 56/13 – ZŠtip-1, 63/13 – ZOsn-I, 63/13 – ZJAKRS-A, 99/13 – ZUPJS-C, 99/13 – ZSVarPre-C, 101/13 – ZIPRS1415, 101/13 – ZDavNepr, 107/13 – odl. US, 85/14, 95/14, 24/15 – odl. US, 90/15, 102/15, 63/16 – ZDoh-2R, 77/17 – ZMVN-1 in 33/19 – ZMVN-1A, v nadaljnjem besedilu: ZUJF) določa, da višine dnevnic za službena potovanja v tujino glede na stroške v posamezni državi oziroma kraju, povračilo stroškov za prenočišče, povračilo stroškov prevoza in povračilo drugih stroškov, nastalih na službenem potovanju v tujino, uredi vlada z uredbo.

Kot del pravne podlage nista več navedena drugi odstavek 71. člena Zakona o delavcih v državnih organih (Uradni list RS, št. 15/90, 2/91-I, 5/91, 18/91, 22/91, 4/93, 18/94 – ZRPJZ, 70/97, 87/97 – ZPSDP, 38/99 in 56/02 – ZJU, v nadaljevanju: ZDDO) in 18. člen Zakona o funkcionarjih v državnih organih (Uradni list RS, št. 30/90, 2/91-I, 18/91, 22/91, 4/93, 18/94 – ZRPJZ, 109/12 in 21/13, v nadaljevanju: ZFDO), ker ZDDO vsebuje splošno določbo (samo za javne uslužbenke) o pravici do nadomestil in povračil določenih materialnih stroškov, tudi tistih stroškov, ki niso povezani s službenim potovanjem v tujino in ki niso predmet urejanja v predlogu uredbe, določbe 18. člena ZFDO pa se nanašajo na druge pravice funkcionarjev in ne ostalih zaposlenih (javnih uslužbencev), za katere bo veljala predlagana uredba.

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom:

Rok ni določen.

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna:

Na podlagi predloga Uredbe o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino (v nadaljevanju: predlog uredbe) se bodo zneski dnevnic za službena potovanja v tujino, ki so določeni za posamezne države in tudi nekatera mesta, dvignili na raven pred uveljavitvijo Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino (Uradni list RS, št. 51/12), ki jo je izdala Vlada Republike Slovenije na podlagi četrtega odstavka 171. člena Zakona za uravnoteženje javnih financ (Uradni list RS, št. 40/12). Z novelo uredbe v letu 2012 je Vlada Republike Slovenije z namenom zmanjšanja izdatkov proračunov znižala zneske dnevnic po posameznih državah in nekaterih mestih.

Dvig dnevnic na raven pred uveljavitvijo novele uredbe iz leta 2012 bo postopen, prvi dvig bo veljal od uveljavitve nove uredbe do 31. 12. 2020 (prehodna določba v predlogu uredbe), od 1. 1. 2021 dalje pa se bo uporabljala priloga k predlogu uredbe, v kateri so določeni zneski dnevnic, ki bodo izenačeni s tistimi pred uveljavitvijo novele sedanje uredbe iz leta 2012. Predlagana uredba bo veljala za celoten javni sektor.

Ponovno se določa dnevnic za službeno potovanje v tujino, če to traja nad 6 do 8 ur (25 % dnevnice).

Podatki Ministrstva za finance glede višine dnevnic za službena potovanja v tujino od leta 2011 do leta 2018 (masa sredstev za izplačilo dnevnic za službena potovanja v tujino neposrednih uporabnikov državnega proračuna) so naslednji:

2011	3.203.896
2012	2.237.156
2013	1.965.508
2014	1.743.493
2015	1.882.130
2016	2.237.074
2017	2.304.520

2018	2.389.583
------	-----------

Izhajajoč iz podatkov o stroških za leto 2018, ki znašajo 2,4 milijone evrov, bi ob enakem nivoju službenih poti lahko ocenili finančne posledice predlaganega povišanja dnevnic v letu 2020 v višini 0,25 milijone evrov in v letu 2021 v višini 0,6 milijone evrov. Pri tem je ob enakih predpostavkah dejanska ocena uredbe nekoliko višja, saj predstavljena projekcija izhaja le iz podatkov, ki se nanašajo na neposredne uporabnike državnega proračuna, kljub temu, da je verjetno največ zaposlenih napotenih na službene poti v tujino sicer ravno iz teh organov, vendar pa ti predstavljajo zgolj četrtino zaposlenih, za katere velja ta uredba.

Uporabniki proračunov bodo morali sredstva za povečane izdatke zagotoviti v okviru lastnih finančnih načrtov.

Določbe o povrnitvi stroškov za plačilo zdravstvenih storitev se spreminjajo v skladu s predlogom Ministrstva za zdravje, in sicer tako, da se zaposlenemu lahko povrne plačilo premije za individualno zdravstveno zavarovanje z medicinsko asistenco v tujini v obsegu kritja v višini osnovne zavarovalne vsote, razen v primerih, ko je zaradi pridobitve poslovnega vizuma potrebna določena vrednost minimalnega zavarovalnega kritja, vendar le, če se o tem predhodno dogovori z delodajalcem. Prav tako se določa, da se za zaposlene, ki pogosto potujejo v tujino, sklene skupinsko (kolektivno) zdravstveno zavarovanje z medicinsko asistenco v tujini.

Državni organi, samoupravne lokalne skupnosti, javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi ter druge osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti, lahko posamezna vprašanja iz predloga uredbe podrobneje uredijo z internimi akti.

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona:

/

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

K 1. členu

Člen določa subjekte za katere bo veljala uredba, in sicer bo veljala za javne uslužbence, ki imajo sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, in poklicne funkcionarje v javnem sektorju. Javni sektor so državni organi, samoupravne lokalne skupnosti, javne agencije, javni skladi, javni zavodi in javni gospodarski zavodi ter druge osebe javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti. Javna podjetja in gospodarske družbe, v katerih ima večinski delež oziroma prevladujoč vpliv država ali samoupravna lokalna skupnost, niso del javnega sektorja po tej uredbi.

Pravna podlaga za izdajo te uredbe je Zakon za uravnoteženje javnih financ, ki prvem odstavku 154. člena določa, da 8. poglavje velja za javne uslužbence in funkcionarje v državnih organih, upravah samoupravnih lokalnih skupnosti, javnih agencijah, javnih skladih, javnih zavodih, javnih gospodarskih zavodih ter drugih osebah javnega prava, ki so posredni uporabniki državnega proračuna ali proračuna samoupravne lokalne skupnosti. V zvezi s to določbo je treba pojasniti, da se beseda »uprava« pri samoupravnih lokalnih skupnostih nanaša samo na javne uslužbence, ki so zaposleni v občinski upravi (t. j. upravi samoupravne lokalne skupnosti), medtem ko so poklicni občinski funkcionarji zaposleni v samoupravni lokalni skupnosti. Na podlagi navedenega je v predlogu uredbe uporabljena skupna besedna zveza »samoupravna lokalna skupnost« za javne uslužbence, ki so zaposleni v občinski upravi in poklicne občinske funkcionarje (poklicni župani in poklicni podžupani).

Funkcionarji so osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije s splošnimi volitvami, osebe, ki pridobijo mandat za izvrševanje funkcije izvršilne in sodne oblasti z izvolitvijo ali imenovanjem v Državnem zboru Republike Slovenije ali predstavniškem telesu samoupravne lokalne

skupnosti ter druge osebe, ki jih skladno z zakonom kot funkcionarje izvolijo ali imenujejo nosilci zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti.

Za javne uslužbence in poklicne funkcionarje predlog uredbe uporablja skupni izraz »zaposleni«. Ta uredba se ne uporablja za nepoklicne funkcionarje.

V nekaterih primerih se sodelujočim povrnejo stroški službenega potovanja v okviru evropske ali druge mednarodne organizacije, zato se uredba za te primere ne bo uporabljala, temveč se bosta upravičenost in višina povračil ugotavljala na način, ki je določen s pravili te organizacije.

K 2. členu

Zaposleni mora dobiti pisni nalog za službeno potovanje pred začetkom potovanja, saj je to pogoj za izvedbo potovanja in povračilo stroškov.

Tretji odstavek 2. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 13/18) določa, da je pri pripravi in izvrševanju proračuna treba spoštovati načelo gospodarnosti. To načelo je v predlogu uredbe izpostavljeno tudi kot temeljno vodilo pri načrtovanju službenih poti v tujino in pri povračilu stroškov.

K 3. členu

Člen ureja vrste stroškov, ki jih lahko zajema povračilo. Našteti so najbolj običajni konkretni stroški, ki nastanejo na službenem potovanju v tujino, s tem, da je bila četrta alineja glede na veljavno Uredbo o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino dopolnjena še s cestnino, predornino in stroški za vinjeto, ker ti pogosto nastanejo ob uporabi bodisi službenega ali lastnega vozila na službenem potovanju v tujino. V zadnji alineji pa je določeno, da se zaposlenemu lahko povrnejo tudi drugi stroški, ki so povezani z opravljanjem službenih nalog na službenem potovanju na podlagi dokazil o stroških. Izraz »dokazila o stroških« je širši od »izstavljenega računa« po veljavni uredbi, saj je vse več primerov, ko se nastanek stroškov dokazuje tudi drugače (npr. pri elektronskem plačevanju).

K 4. členu

Člen ureja na kakšen način se določajo dnevnice za službena potovanja v tujino. Višino dnevnic po posameznih državah in nekaterih mestih vsebuje priloga k predlogu uredbe, s tem, da so dnevnice določene v ameriških dolarjih ali v evrih. Dodane so nekatere države in mesta glede na veljavno uredbo, saj je Ministrstvo za javno upravo prejelo kar nekaj vprašanj o višini dnevnic za posamezne države in mesta, ki niso vključeni v veljavno uredbo, pri Severni Makedoniji pa je upoštevana sprememba imena države. Po predlogu uredbe se bodo dnevnice postopno zvišale, prvo zvišanje je urejeno v prehodni določbi v 21. členu za obdobje od uveljavitve uredbe do 31. 12. 2020, končni zneski dnevnic (drugo zvišanje dnevnic na raven pred uveljavitvijo Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino, Uradni list RS, št. 51/12) pa se bodo uporabljali od 1. 1. 2021 dalje in so določeni v prilogi k predlogu uredbe. Člen ureja tudi valuto obračuna stroškov potovanja.

Če za neko državo višina dnevnic ni določena, se uporabi višina dnevnic, ki je v tabeli določena pod »druge države«.

K 5. členu

Člen ureja način, kako se izračuna dnevnic, in sicer tako, da se upoštevata datum in ura začetka ter datum in ura zaključka potovanja. Najprej se ugotovi število celih dnevnic na vsakih 24 ur potovanja, za preostanek ur pa se uporabi 6. člen predloga uredbe.

K 6. členu

Člen ureja višino dnevnice glede na trajanje potovanja v tujino (nad 6 do 8 ur, nad 8 do 14 ur in nad 14 do 24 ur). Glede na veljavno uredbo se ponovno uvaja 25 % dnevnice za službeno potovanje v tujino, ki traja več kot 6 do 8 ur.

K 7. členu

Člen ureja primer, ko je zaposlenemu na službenem potovanju zagotovljena brezplačna prehrana, ki jo zagotovi organizator oziroma gostitelj, takrat se mu zaradi kritja morebitnih drugih stroškov obračuna 20 % pripadajoče dnevnice iz predhodnega člena. Kot brezplačna prehrana se po predlogu uredbe tako ne bo štela npr. prehrana na letalu (prigrizki).

Glede na to, ali je zaposlenemu zagotovljen brezplačni zajtrk, kosilo oziroma večerja, pa se mu od dnevnice odšteje določen odstotek.

K 8. členu

Člen določa, na kakšen način se zaposlenemu povrnejo stroški prenočišča na službenem potovanju. Pri tem je temeljno načelo dobrega gospodarjenja z javnimi sredstvi.

K 9. členu

Člen določa povračilo stroškov za dnevni počitek članov letalske posadke, če se ta posadka mudi na letališču več kot štiri ure med dvema poletoma v roku 24 ur.

K 10. členu

Ne glede na določbo v 8. členu se stroški prenočitve povrnejo v višini plačanega hotelskega računa, če nastanitvene pogoje določi gostitelj oziroma organizator ali če gre za člane iste uradne delegacije. Utemeljeno je namreč, da ista uradna delegacija prenoči v istem hotelu.

K 11. členu

Člen ureja način izračuna stroškov za prevoz (prevozno sredstvo je določeno v potnem nalogu, upoštevajo se podatki v vozovnici ali računu) ter sklenitev dogovora o vodenju evidence točk (milj, kilometrov) z letalskimi družbami, s katerimi se dogovori tudi način njihove porabe. Prepovedano je izkoristiti točke za zasebne namene.

V tem členu so navedeni vsi subjekti javnega sektorja za katere bo veljala ta uredba (1. člen).

K 12. členu

V tem členu je natančneje urejen način povrnitve stroškov službenega potovanja z letalom (za prvi razred, poslovni razred, ekonomski razred) glede na funkcijo oziroma delovno mesto zaposlenega v javnem sektorju ter povrnitev stroškov službenega potovanja, če zaposleni službeno potuje z vlakom ali ladjo (povrnitev stroškov prevoza v prvem razredu po potrebi s spalnikom oziroma kabino, če potovanje traja več kot dvanajst ur).

Prva alineja prvega odstavka in drugi odstavek sta dopolnjena glede na veljavno Uredbo o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino še s predsednikom republike in predsednikom državnega zbora na predlog Računskega sodišča Republike Slovenije, saj gre za najvišje funkcionarje istega ranga oziroma nivoja, za katere ne bi bilo utemeljeno oziroma upravičeno razlikovanje.

V tretji alineji prvega odstavka pa so določeni javni uslužbenci na položaju, za katere velja Uredba o plačah direktorjev v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 68/17, 4/18 in 30/18). Ta uredba določa plačne razrede, razpone plačnih razredov, kriterije ter metodologijo za uvrstitev

delovnih mest ravnateljev, direktorjev in tajnikov (v nadaljnjem besedilu: direktor) pri proračunskih uporabnikih, kot jih opredeljuje zakon, ki ureja sistem plač v javnem sektorju, v plačne razrede. Kot delovna mesta direktorjev se štejejo tudi delovna mesta rektorjev, dekanov, predsednikov, ki niso funkcionarji, direktorjev vladnih služb, generalnih direktorjev in direktorjev organov v sestavi, načelnika Generalštaba Slovenske vojske, generalnih direktorjev direktorátov, glavnih inšpektorjev, generalnih sekretarjev oziroma sekretarjev državnih organov, ki niso funkcionarji, načelnikov upravnih enot, direktorjev oziroma tajnikov občinskih uprav in strokovnih direktorjev oziroma strokovnih vodij. Delovna mesta tajnikov se nanašajo na glavne tajnike univerz. Direktorjem ne pripada povračilo stroškov za potovanje z letalom za poslovni razred v vsakem primeru temveč le, če potovanje traja štiri ure ali več. Če potovanje z letalom traja do štiri ure, se mu povrnejo stroški za ekonomski razred.

K 13. členu

Ta člen natančneje ureja vrste prevoznih stroškov, ki se povrnejo zaposlenemu (javni prevoz, avtotaksi, prevoz in prenos stvari oziroma prtljage, najem osebnega vozila ter razne takse). Stroški se povrnejo na podlagi dokazil o stroških. Zaposleni naj bi v skladu z načelom dobrega gospodarjenja z javnimi sredstvi prednostno uporabljal javni prevoz, če pa ta ni zagotovljen (na določeni lokaciji, ob določeni uri), pa avtotaksi.

K 14. členu

Ta člen ureja povračilo stroškov zdravljenja javnim uslužbencem in poklicnim funkcionarjem zaradi vse večjih obveznosti od vstopa Republike Slovenije v Evropsko unijo in drugih mednarodnih obveznosti, da stroški zdravljenja ne bi bremenili zaposlenih, ki so pogosto na službenih poteh v tujini. Pri koriščenju nujnih ali potrebnih storitev namreč lahko pride tudi do doplačil k cenam zdravstvenih storitev ali plačila celotne zdravstvene storitve, če oseba ni mogla do pogodbenega izvajalca zdravstvenih storitev v državi članici EU ali drugi pogodbenici sporazuma o socialnem zavarovanju ali pa je šlo za plačilo zdravstvenih storitev, če se je javni uslužbenec oziroma funkcionar nahajal v tretji državi.

Urejena je tudi možnost sklenitve individualnega zdravstvenega zavarovanja z medicinsko asistenco v tujini v obsegu kritja v višini osnovne zavarovalne vsote, če se zaposleni tako dogovori z delodajalcem. Stroški premije pa se zaposlenemu ne povrnejo, če je že vključen v skupinsko (kolektivno) zdravstveno zavarovanje z medicinsko asistenco v tujini.

K 15. členu

Predlagani člen ureja višino stroškov, ki se povrnejo zaposlenemu, če ta v tujino službeno odpotuje z lastnim motornim vozilom.

K 16. členu

Iz povrnitve stroškov so izključeni tisti stroški, ki jih je poravnal gostitelj (oziroma organizator).

K 17. členu

Če se zaposleni tako pred službenim potovanjem dogovori z delodajalcem, se mu povrnejo tudi stroški za reprezentanco (pogostitev) v tujini, pod pogojem, da so ti stroški povezani s službenimi nalogami na službenem potovanju.

Uredba o stroških reprezentance (Uradni list RS, št. 35/09 in 38/09 – popr., v nadaljnjem besedilu: Uredba o stroških reprezentance) določa opredelitev stroškov reprezentance, omejitve stroškov reprezentance in evidenco stroškov reprezentance v ministrstvih, organih v sestavi ministrstev, upravnih enotah, Kabinetu predsednika Vlade RS, Generalnem sekretariatu Vlade RS in vladnih službah. Uredba o stroških reprezentance se tako uporablja samo za organe državne uprave, ne velja pa za ostale naštet v 1. členu Predloga Uredbe o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino, ki ta vprašanja uredijo s svojimi splošnimi akti v skladu z

veljavnimi predpisi. Na podlagi navedenega Uredba o stroških reprezentance velja tudi za zaposlene na službeni poti v tujino v organih državne uprave, če so upravičenci po uredbi in internih aktih delodajalca.

K 18. členu

Člen ureja izplačilo akontacije zaposlenemu, ki mora v nalogu za službeno potovanje predvidene stroške natančno razčleniti. Glede na tretji odstavek 18. člena veljavne Uredbe o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino v predlogu uredbe izplačilo akontacije ni več vezano na pogoj, da mora službeno potovanje v tujino vključevati prenočevanje. Prav tako predlog uredbe ne vsebuje določbe, da se akontacije ne izplača, če zaposleni iz neupravičenih razlogov ni predložil obračuna predhodnih službenih potovanj v predpisanem roku ali ni poravnal obveznosti iz predhodnih službenih potovanj. Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2018 in 2019 (Uradni list RS, št. 71/17, 13/18 – ZJF-H, 83/18 in 19/19) namreč v tretji alineji 4. točke prvega odstavka 33. člena ne ureja nobenih omejitev glede izplačila akontacij stroškov za službena potovanja, zaradi česar z uredbo ni mogoče določati pogojev brez pravne podlage.

K 19. členu

Urejen je način izdaje naloga za službeno potovanje, in sicer, da se izda v pisni obliki in da ga podpiše oseba, ki izvršuje pravice in dolžnosti delodajalca ali druga pooblaščen oseba. Prav tako je urejena izjema, ko se nalog za službeno potovanje izda naknadno, najpozneje v dveh dneh, ko je zaposleni odšel na službeno potovanje, če gre za nujne primere. Pred tem mora biti službeno potovanje odrejeno ustno, telefonično ali v elektronski obliki.

K 20. členu

Urejen je postopek predložitve izpolnjenega naloga za službeno potovanje in predložitve dokazil o stroških službenega potovanja. Po veljavni uredbi se morajo dokazila predložiti v izvirniku, v praksi pa se je izkazalo, da to večkrat ni mogoče (elektronsko poslovanje), zato je ta določba spremenjena tako, da mora zaposleni predložiti dokazila o stroških, iz katerih je mogoče ugotoviti namen in višino stroškov.

Kljub temu, da v ZUJF ni določeno, da vlada z uredbo določi obveznost priprave poročila o službenem potovanju v tujino, je poročilo o službenem potovanju v tujino neločljiv sestavni del dokumentacije o službeni poti v tujino, saj je iz njega mogoče ugotoviti aktivnosti zaposlenega na službeni poti in opravljeno število ur. Poročila o službenih potovanjih so pogosto predmet nadzora s strani notranjih revizij, saj se na ta način ugotavlja smotrnost oziroma gospodarnost uporabe javnih sredstev. Poročilo o opravljenem službenem potovanju vsebuje podatke kot so: lokacija službenega potovanja in njegovo trajanje, namen udeležbe, vloga zaposlenega na službenem potovanju, predloge konkretnih ukrepov, ki bi jih glede na nova spoznanja in ugotovitve pridobljene na službenem potovanju delodajalec (1. člen predloga uredbe) moral izvesti, opis dobrih praks in izkušenj, ki jih je zaposleni morebiti predstavil oziroma o njih izvedel na službenem potovanju...

K 21. členu

V predlogu uredbe je določeno postopno zvišanje dnevnic za posamezne države in nekatera mesta do višine dnevnic, ki so veljale pred uveljavitvijo Uredbe o spremembah in dopolnitvah Uredbe o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino (Uradni list RS, št. 51/12). Prehodna določba (21. člen) vsebuje tabelo z dnevnici, ki se bodo uporabljale od uveljavitve te uredbe do vključno 31. 12. 2020. Ta tabela se bo prenehala uporabljati dne 1. 1. 2021, ko se bo začela uporabljati priloga k tej uredbi s končnimi zneski dnevnic.

K 22. členu

Urediti je treba primere, ko je šel zaposleni na službeno potovanje v tujino pred uveljavitvijo nove uredbe, ob vrnitvi s službenega potovanja (ob obračunu in povračilu stroškov) pa bi že

začela veljati nova uredba. V tem primeru se uporablja ureditev po Uredbi o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino (Uradni list RS, št. 38/94, 63/94, 24/96, 96/00, 35/02, 86/02, 66/04, 73/04, 16/07, 30/09 in 51/12).

Prehodna določba je skladna s 4. členom predloga uredbe, saj ta med drugim določa, da se stroški za službena potovanja povrnejo v valuti obračuna naloge za službeno potovanja ali v domači valuti, preračunano po referenčnih tečajih Evropske centralne banke, ki jih objavlja Banka Slovenije, veljavnih na zadnji dan potovanja. Prav tako je določeno, da se vsi stroški posameznega službenega potovanja preračunajo v valuto obračuna po referenčnem tečaju, in sicer dnevnic po referenčnem tečaju na zadnji dan potovanja, preostali stroški, nastali v tujini, pa po referenčnem tečaju na dan nastanka stroška oziroma na dan izstavitve listine, ki izkazuje nastali strošek.

Čeprav je višina dnevnic po predlogu uredbe ugodnejša za zaposlene, je treba izhajati iz časa nastanka stroška, to pa je pred uveljavitvijo nove uredbe.

K 23. členu

Člen ureja prenehanje veljavnosti Uredbe o povračilu stroškov za službena potovanja v tujino (Uradni list RS, št. 38/94, 63/94, 24/96, 96/00, 35/02, 86/02, 66/04, 73/04, 16/07, 30/09 in 51/12). Podaljšanje uporabe velja samo za primere iz predhodnega člena.

K 24. členu

Člen določa uveljavitev uredbe.